

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 maja 2019 r.

Poz. 875

USTAWA

z dnia 15 marca 2019 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, 326 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniającego dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/2402”.”;
- 2) po art. 3c dodaje się art. 3d–3g w brzmieniu:
 - „Art. 3d. 1. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 29 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2017/2402.
 2. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności podmiotów obowiązanych do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2017/2402.
 3. Celem kontroli jest ustalenie zgodności działalności podmiotów, o których mowa w ust. 2, z przepisami rozporządzenia 2017/2402.
 4. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącą Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.
 5. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 4, mają prawo:
 - 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
 - 2) swobodnego dostępu do środków łączności oraz, w miarę możliwości, do oddzielnego pomieszczenia biurowego;
 - 3) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
 - 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniającego dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

- 5) żądania od kontrolowanego podmiotu poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od niego dokumentów;
- 6) wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730 i 848), w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

Art. 3e. Do kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212).

Art. 3f. Komisja, w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10, może żądać od jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 udzielenia informacji poufnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, w tym informacji ustawowo chronionych.

Art. 3g. 1. W przypadku naruszenia obowiązków określonych w art. 6, art. 7, art. 9, art. 18 lub art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2017/2402 lub w przypadku naruszenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e, f lub h rozporządzenia 2017/2402, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;
- 2) wystąpić do właściwego organu jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 z wnioskiem o odwołanie członka zarządu tych jednostek odpowiedzialnego za to naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu podmiotów, o których mowa w pkt 2, odpowiedzialnego za to naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w jednostkach specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostkach inicjujących lub jednostkach sponsorujących w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) zakazać dokonywania w trybie art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402 zgłoszenia o spełnianiu określonych wymogów dotyczących sekurytyzacji, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2017/2402;
- 6) cofnąć osobie trzeciej, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402, upoważnienie udzielone na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, na okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2017/2402;
- 7) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 20 869 500 zł lub 10% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 10% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 20 869 500 zł, albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, są natychmiast wykonalne.

4. Komisja, nakładając sankcje i środki naprawcze, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402.

5. W przypadku wydania decyzji o nałożeniu sankcji w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 6, art. 7 lub art. 9 rozporządzenia 2017/2402 lub dokonaniem wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402 Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na które została nałożona sankcja, zgodnie z art. 37 rozporządzenia 2017/2402.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.”;

3) art. 17b otrzymuje brzmienie:

„Art. 17b. Przewodniczący Komisji i przewodniczący lub upoważniony członek Komisji Nadzoru Audytowego, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.”;

4) w art. 19e:

a) w ust. 1 po wyrazach „na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5” dodaje się wyrazy „i art. 3g ust. 1 pkt 7”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5 i art. 3g ust. 1 pkt 7 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie:

1) art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy – Prawo bankowe;

2) art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”;

5) tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie:

„Przepisy karne”;

6) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a w ust. 4 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) udzielenie informacji klientowi banku, na jego wniosek, na potrzeby wszczętego lub planowanego postępowania cywilnego przeciwko bankowi, którego upadłość ogłoszono lub którego likwidacja jest prowadzona zgodnie z art. 147.”;

2) w art. 10b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego może podać do publicznej wiadomości informację o nałożeniu sankcji administracyjnej przed uprawomocnieniem się decyzji nakładającej tę sankcję, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem:

1) imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu,

2) że decyzja nakładająca sankcję nie jest prawomocna,

3) czy strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy albo skargę do sądu administracyjnego

– mając na uwadze cele, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 1a, są zamieszczane na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres 5 lat, licząc od dnia jej zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.”

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 1a, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych.”

Art. 3. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 2e dodaje się pkt 2f w brzmieniu:

„2f) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, s. 35);”

2) w art. 70l dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy w skład lokat alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI wchodzi papier wartościowy wyemitowany w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, zarządzający ASI, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie inwestorów takiej alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI.”

3) po art. 94a dodaje się art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94b. W przypadku gdy w skład lokat funduszu inwestycyjnego otwartego wchodzi papier wartościowy wyemitowany w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, fundusz ten, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu inwestycyjnego.”

4) po art. 148 dodaje się art. 148a w brzmieniu:

„Art. 148a. W przypadku gdy w skład lokat funduszu inwestycyjnego zamkniętego wchodzi papier wartościowy wyemitowany w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, fundusz ten, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu inwestycyjnego.”

5) w art. 266a dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy w skład lokat funduszu zagranicznego lub unijnego AFI, którym zarządza towarzystwo, wchodzi papier wartościowy wyemitowany w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, towarzystwo to, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu zagranicznego lub inwestorów unijnego AFI.”

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730) w art. 150 w ust. 1 w pkt 14 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) na wniosek klienta domu maklerskiego na potrzeby wszczętego lub planowanego postępowania cywilnego przeciwko domowi maklerskiemu, którego upadłość ogłoszono;”

Art. 5. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326 i 730) w art. 74i w ust. 1 wyrazy „o których mowa w art. 268 ust. 9” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 267a ust. 8”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038, 2215 i 2243) w art. 43c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, 326, 730 i 875), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5 i art. 3g ust. 1 pkt 7 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;”

Art. 7. W ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243) w art. 41 wyrazy „w ustawie budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291)” zastępuje się wyrazami „w ustawie budżetowej na rok 2019 z dnia 16 stycznia 2019 r. (Dz. U. poz. 198)”.

Art. 8. Komisja Nadzoru Finansowego, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, może podać do publicznej wiadomości informacje o nałożeniu sankcji administracyjnej, o których mowa w art. 10b ust. 1a ustawy zmienianej w art. 2, nałożonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mając na uwadze cele, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, 326 i 730).

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*